

اثربخشی روش آموزش مشارکتی در جهت گیری هدف پیشرفت دانش آموزان

محمد موسی نژاد عباسی

کارشناسی ارشد، گروه روان شناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، عجب شیر، ایران.

چکیده:

این پژوهش باهدف مطالعه اثربخشی روش آموزش مشارکتی بر جهت گیری هدف پیشرفت در دانش آموزان مقطع متوسطه در شهرستان ملکان هست. پژوهش حاضر نیمه آزمایشی و از نوع پیش و پس آزمون با گروه آزمایش و گواه است. به این صورت که از دو گروه آزمودنی تشکیل شده است که هر دو گروه دو بار مورد اندازه گیری قرار می گیرند. در پژوهش حاضر از روش آموزش مشارکتی جیگ ساو استفاده خواهد شد. جامعه آماری شامل دانش آموزان مقطع متوسطه شهرستان ملکان به تعداد ۱۶۵۰ دانش آموز شامل ۷۵۰ دانش آموز دختر و ۹۰۰ دانش آموز پسر در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ می باشد. آموزش مشارکتی طی ده جلسه بر روی گروه آزمون اجرا می گردد. در مرحله سوم پرسشنامه ها مجدداً پخش و یافته ها با استفاده از نرم افزار اس پی اس اس آزمون می گردد. ابزار جمع آوری اطلاعات در پژوهش حاضر پرسشنامه های جهت گیری هدف پیشرفت ایوت و مک گری گور می باشد. نتایج نشان داد که روش آموزش مشارکتی بر میزان جهت گیری هدف تسلط گرایشی، جهت گیری هدف تسلط اجتنابی، جهت گیری هدف عملکرد گرایشی و جهت گیری هدف عملکرد اجتنابی دانش آموزان مقطع متوسطه شهرستان ملکان مؤثر است. بنابراین براساس یافته های پژوهش حاضر می شود این نتیجه گیری کلی مطرح کرد که آموزش مشارکتی می تواند منجر به بهبود وضعیت جهت گیری هدف در دانش آموزان مقطع متوسطه گردد. **کلید واژه ها:** آموزش مشارکتی، جهت گیری هدف پیشرفت، جهت گیری هدف تسلط اجتنابی، جهت گیری هدف عملکرد گرایشی، جهت گیری هدف عملکرد اجتنابی.

بیان مسئله

از یک طرف روش های آموزش و از طرف دیگر جهت گیری های درونی دانش آموزان از عوامل مهم موفقیت یک جامعه منطقی به حساب می آیند. امروزه موضوع روش های آموزشی فعال، جایگاه ویژه ای در مباحث تربیتی پیدا کرده است (کرامتی و حسینی، ۱۳۸۷). در این میان آموزش مشارکتی به عنوان یکی از انواع گوناگون مهارت ها و راهبردهای آموزش جایگاه ویژه ای دارد. آموزش مشارکتی حاصل اندیشه نظریه پردازان و محققانی است که معتقدند تجربه بیشترین نقش را در فرایند یادگیری دارد، به شرطی که همواره با تجزیه و تحلیل منطقی همراه باشد (شعبانی، ۱۳۸۷).